

Sławomir Żółkowski

Dobryń Mały, gm. Zalesie, woj. białskopodlaskie. Stanowisko VIII

Informator Archeologiczny : badania 19, 78

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĘBCZYNO
woj. kozalińskie
Stanowisko 53

patrz
okres wpływów rzymskich

DOBRYN MAŁY, gm. Zalesie
woj. białkopodlaskie
Stanowisko VIII

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Sławomir Żółkowski. Finansował Uniwersytet Warszawski i Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Białej Podlaskiej. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza I z wczesnego średniowiecza.

Obszar stanowiska wyznaczony zasięgiem występowania fragmentów ceramiki na powierzchni wynosi ok. 5 ha. Zakończono 3 wykopy w centralnej partii stanowiska oraz 1 na jego obrzeżu. Łączna powierzchnia wykopów wyniosła 1,8 ara.

We wszystkich wykopach pod ziemią orną wystąpiły ciągła, lekko sfaldowana warstwa kulturowa o miąższości 10-30 cm. Tworzyła ją czarnobrunatna ziemia, w obrębie której stwierdzone ok. 600 niewielkich fragmentów ceramiki /starożytnej i wczesnośredniowiecznej/, nieliczne krzemienie /półsurowiec i odpadki/, 2 małe fragmenty przedmiotów żelaznych, drobne węgle drzewne oraz duża ilość kamieni, zalegających najprawdopodobniej w układzie naturalnym. Poza jednym przypadkiem /jama z 3 fragmentami ceramiki starożytnej/ nie zaobserwowano żadnych obiektów ani też niezakończonych zalegania na sote różnej chronologicznie ceramiki.

Jedynie 10% ogólnej liczby fragmentów ceramiki daje się ściśle określić chronologicznie i pozwala na stwierdzenie osadnictwa 3 faz osadniczych.

1. Fazę najstarszą reprezentuje kilkadziesiąt fragmentów ceramiki i fragment szpilki żelaznej /oraz krzemienie?/, które wykazują powiązania z północną strefą późnej kultury miłogradzkiej /z wpływami kultury ceramiki kreskowanej/ oraz z kulturą zarubinięcką? Niewykluczone są tu również elementy kultur lużyckiej bądź grobów kłossowych. Być może należy się liczyć nawet z wystąpieniem nowej jednostki kulturowej, uformowanej w strefie kontaktowej pomiędzy zasięgami cykliów lużycko-kłossowego z jednej a miłogradzko-zarubinięckiego z drugiej strony, przy wyraźnej przewadze wpływów tego ostatniego.

2. Na następną fazę osadniczą - wczesnośredniowieczną, przypadającą na /VII?/ VIII-LX w. wskazuje w sposób jednoznaczny jedynie kilkanaście fragmentów ceramiki.

3. Również kilkanaście fragmentów ceramiki wyznacza nam drugą fazę osadnictwa wczesnośredniowiecznego, datowaną na XII-XIII w.

4. Ślady osadnictwa nowożytnego /XVI-XVII w. / stwierdzamy wyłącznie w warstwie ziemi ornej.

Planowane jest przeprowadzenie na stanowisku jeszcze kilku sondaży w nadziei uchwycenia zwartych obiektów.

GĄSKI, gm. Gniewkowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 18

Uniwersytet im. A. Mickiewicza
Zespół Badań Kujaw
Instytut Prahistorii

Badania prowadzi zespół pod kierownictwem doc. dr hab. Aleksandry Cofty-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Drugi sezon badań. Osadnictwo z epoki neolitu /kultura pucharów lejkwatych/, cmentarzysko z podokresu późnolitańskiego, cmentarzysko z wczesnego podokresu wpływów rzymskich, osada z późnego i schyłkowego podokresu wpływów rzymskich oraz osadnictwo z okresu wczesnego średniowiecza.

Rozkopano powierzchnię 1,5 ara, rejestrując 61 obiektów, a wśród nich 8 jam kultury pucharów lejkwatych, 5 jam wczesnośredniowiecznych /wśród nich 3 paleniska/ oraz 35 z doby kultury przeworskiej /z różnych faz jej rozwoju/, a także kilkanaście o nieokreślonej na razie chronologii.

Z cmentarzyskiem z podokresu późnolitańskiego, na wstępnym etapie analizy należy łączyć 3 pochówki, w tym 2 ciało palne i 1 szkieletowy, 5 tzw. "samotnych" kubków, 2 układy nieokreślone oraz 1 obiekt sakralny. Badania z dwóch sezonów pozwoliły na eksplorację większości obszaru cmentarzyska. Groby ciało palne zajmowały wyłącznie wschodni stok wyniesienia. Towarzyszyły im dwa rodzaje obiektów: samotnie stojące kubki lub skupiska fragmentów ceramiki czyli tzw. układy nieokreślone. Wspomniany obiekt sakralny odkryto na kulminacji wyniesienia. Była to budowla kształtu owalnego o wym. 2 x 1 m, której ściany wzniesiono z dużych kamieni starannie obrobionych i dopasowanych do siebie oraz oblepionych gliną. Górne partie ścian tworzyła warstwa gliny /grubości 15-20 cm/. W bezpośrednim sąsiedztwie tegoż obiektu odkryto pochówek szkieletowy, wyposażony w żelazny grot oszczepu, grociek strzał, zapinkę żelazną oraz 3 naczynia gliniane.